

Τι γίνεται άλλου

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΑ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ

ΦΕΒΡΩΝΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗ
S.E. M. Staff Midwife
Cambridge Maternity Hospital

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ξανακοιτάζοντας, δια μέσου των αιώ-
νων, βλέπουμε ότι όταν η οικογένεια είχε
άρκετα χρήματα, τα παιδιά τα φρόντιζε
ή μητέρα ή η παραμάνα. "Αν όμως η οί-
κογένεια ήταν φτωχή και η μητέρα άπου-
σίαζε, τα παιδιά φρόντιζε μια κοντινή
συγγενής, συνήθως ή γιαγιά, ή μεγαλύ-
τερη αδελφή ή ακόμα και μια φίλη. Τότε
ή κυριώτερη άπασχόληση της γυναίκας
ήταν τὸ σπίτι της και τὰ παιδιά της.
'Αλλά με τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου οί ανά-
γκες της οικογένειας αὐξήθηκαν ὅπως και
οί ανάγκες τοῦ κράτους.

Με τὴν άνεξαρτησία τῶν γυναικῶν ἤρθε
και ή ανάγκη για μιὰ ὀργανωμένη φρον-
τίδα τῶν παιδιῶν. "Ὡς τότε, κανένας δὲν
εἶχε σκεφθεῖ σοβαρὰ για τὴν περιποίηση
και τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν κατὰ τὴν
ἀπουσία της μητέρας, ἀπλῶς και μόνο
ἐπειδὴ τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν ὑπῆρχε σὲ
μεγάλη κλίμακα. Τώρα ὅμως πὸς ή μη-
τέρα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἐργάζεται και
ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της, μιὰ πραγματικὴ
ἀνάγκη προέκυψε για τὸ ποῖος θὰ ἔπρεπε
νὰ φροντίση τὰ παιδιά της, ὥστε ἐκείνη
νὰ μπορέση νὰ ἐργασθῆ ἀπερίσπαστη και
ν' ἀποδώσῃ καλύτερα στὴν ἐργασία της,
γνωρίζοντας ὅτι κάποιος πὸς πραγματικὰ
ἐνδιαφέρεται για τὰ παιδιά της, τὰ φρον-
τίζει τὴν ὥρα πὸς ἐκείνη ἀπουσιάζει.

ΟΙ ΒΡΕΦΙΚΟΙ ΠΑΙΔΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ

Τὸ πρῶτο βῆμα για τὴν ἴδρυση τῶν βρε-
φικῶν ἢ παιδικῶν σταθμῶν στὴν Εὐρώπη
ἄρχισε τὸ 19ο αἶωνα. 'Η κίνηση αὐτὴ ξε-
κίνησε πρῶτα ἀπὸ τὴ Γαλλία και λίγο ἀρ-
γότερα ἀπὸ τὴν 'Αγγλία, ὅπου ἄρχισαν
νὰ ἱδρύονται ἰδιωτικὰ ἡμερήσια βρεφοκο-
μεῖα. 'Αργότερα, με τὴν αὐξηση της βιο-
μηχανίας στὴν 'Αγγλία και με τὴ συμμε-
τοχὴ τῶν γυναικῶν σ' αὐτὴ, ὑποχρέωσαν
τοὺς 'Αγγλους νὰ ἀνοίξουν ἡμερήσια βρε-
φοκομεῖα για ἐργαζόμενες μητέρες. Τὸ
προνόμιο αὐτὸ ἦταν μόνο για τὴς μητέρες
πὸς ἐργαζότανε στὴς βιομηχανίες.

Στὴν 'Αμερικὴ, ὁ πόλεμος τοῦ 1914 -
1918 ὑποχρέωσε τὴς γυναῖκες νὰ ἐγκατα-
λείψουν τὸν γυναικωνίτη και νὰ πάνε νὰ
δουλέψουν στὰ ἐργοστάσια και ἀπὸ στο-
λίδια τοῦ σπιτιοῦ νὰ γίνουν ἐνεργὰ μέλη
της οικογένειας, ἐπειδὴ οί σύζυγοι εἶχαν
πάει στὸν πόλεμο.

Στὴν 'Αγγλία κατὰ τὸ δεύτερο παγκό-
σμιο πόλεμο, οί 'Αγγλοι ἀπασχόλησαν
περισσότερες γυναῖκες σὲ διάφορες ἐργα-
σίες παρὰ ποτὲ και ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς
γυναικῶν ὑπηρετήσε στὸ στρατό. 'Ὁ ἴδιος
ὁ πόλεμος δημιούργησε ἐργασίες για γυ-
ναῖκες. "Ὅταν ὁ πόλεμος τελείωσε κι' οί
ἄνδρες γύρισαν στὰ σπίτια τους, τὰ ἡμε-
ρήσια βρεφοκομεῖα, πὸς ἦταν ἀποτελέσμα
τοῦ πολέμου, δὲν ἐκλείσαν, ἀντίθετα, μετὰ

άπό έρευνα πού έκανε τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγιεινῆς σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐργασίας, έπετράπη στοὺς δήμους καὶ κοινότητες νὰ δημιουργήσουν ἡμερήσια Βρεφοκομεῖα γιὰ χάρη τῶν εργαζομένων γυναικῶν. Μὲ τὸν νόμο γιὰ «Βρεφοκομεῖα καὶ Τροφές» τοῦ 1948, κάθε δήμος καὶ κοινότητα ἔχει ὑποχρέωσι νὰ φροντίση ὥστε τὰ ἡμερήσια βρεφοκομεῖα νὰ εἶναι νόμιμα καταχωρημένα ὅπως, ἐπίσης, νὰ βρίσκονται σὲ κατάλληλο χῶρο καὶ νὰ εἶναι τοὺν τὰ παιδιὰ κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατάλληλα ἐξωπλισμένα γιὰ νὰ ἐξυπηρεμέρας.

Ὅλα τὰ ἡμερήσια βρεφοκομεῖα, σύμφωνα μὲ τὸ NATIONAL HEALTH SERVICE τοῦ 1946 ἀνήκουν διοικητικὰ στοὺς δήμους καὶ κοινότητες πού μὲ τὴ σειρά τους λογοδοτοῦν στὸ Ὑπουργεῖο Ὑγιεινῆς. Ὁ νόμος περὶ ἐκπαίδευσως τοῦ 1944 ὑποχρεώνει τὶς τοπικὲς ἀρχές νὰ παρέχουν ὑποχρεωτικὴ ἐκπαίδευση σὲ «ἅλα τὰ παιδιὰ ἀπὸ 2 - 16 χρονῶν».

Φυσιολογικὰ καὶ ὑγειῇ παιδιὰ ἡλικίας 2 - 5 χρονῶν πηγαίνουν στὸ νηπιαγωγεῖο, ἓνα σύστημα πού ἄρχισαν μὲ ἐπιτυχία οἱ RACHEL καὶ MARGARET MACMILLAN. Τὸ νηπιαγωγεῖο διευθύνεται ἀπὸ δασκάλα ἢ νηπιαγωγό, ἐνῶ τὰ ἡμερήσια βρεφοκομεῖα βρίσκονται κάτω ἀπὸ τὴ διεύθυνση διπλωματούχου Ἀδελφῆς, βρεφοκόμου ἢ Κοινωνικῆς Λειτουργοῦ.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΑΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

Πρὶν προχωρήσουμε, ἄς ἐξετάσουμε τὸ παιδί σὰν προσωπικότητα. Ἡ προσωπικότητα τοῦ παιδιοῦ διαπλάθεται συνεχῶς ἀπὸ τὴ στιγμή πού θὰ γεννηθῆ ὡς τὴν ὠριμὴ ἡλικία.

Εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον νὰ βλέπουμε τὸ μωρὸ στὴ κούνια του καὶ νὰ παρακολουθοῦμε τὶς διάφορες ἀντιδράσεις του πρὸς τὸ πρόσωπο πού τὸ φροντίζει. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις τὸ πρόσωπο αὐτὸ εἶναι ἢ μητέρα του. Καθῶς τὸ μωρὸ με-

γαλῶνει οἱ διανοητικὲς καὶ συναισθηματικὲς του ἐμπειρίες αὐξάνουν καὶ ἀναπτύσσονται οἱ ἀντιδράσεις του. Ἡ ὅλη μετέπειτα ζωὴ του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὶς ἐμπειρίες τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Ἐνας ἀριθμὸς ἀπογοητεύσεων ἀνάμεσα στὰ ἐπιτεύγματα τῆς παιδικῆς του ἡλικίας θὰ τὸ βοηθήσουν νὰ φθάσῃ στὴ φάση ὅπου χρειάζεται βοήθεια καὶ ἐνθάρρυνση γιὰ νὰ τὸ κάνουν νὰ αἰσθάνεται ἱκανὸ νὰ τὰ θυγάξῃ πέρα μόνο του καὶ ταυτόχρονα νὰ αἰσθάνεται ὅτι τὸ ἀγαποῦν καὶ τὸ φροντίζουν.

Οἱ ἄνθρωποι πού εἶναι κοντὰ του παίξουν σημαντικὸ ρόλο στὴ ζωὴ του. Οἱ γονεῖς πρέπει νὰ ἐπαινοῦν τὸ νήπιο ὅταν αὐτὸ κάνει προσπάθεια γιὰ κάτι. Ἐπίσης θὰ πρέπει νὰ δείχνουν ἀνωτερότητα καὶ καλωσύνη καὶ πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ δεχθοῦν τὸ τρόπο του καὶ νὰ τοῦ συμπεριφέρονται ὅπως θὰ συμπεριφερόντουσαν σ' ἓναν ἐνήλικο. Βεβαίως, ὅταν οἱ ἀπαιτήσεις τοῦ παιδιοῦ εἶναι ποράλογες, οἱ γονεῖς σταθερὰ καὶ καλωσυνάτα θὰ τοῦ δείξουν πὶδὲ εἶναι τὸ σωστό. Ἀλλὰ, περισσότερο ἀπ' ὅλα, τὸ παιδί πρέπει νὰ αἰσθάνεται ἀγάπη καὶ ἀσφάλεια, ἀλλοιῶς θὰ γίνῃ ἓνα παιδί νευρωτικὸ καὶ μὲ κακὸ χαρακτήρα. Ἐπίσης, εἶναι σημαντικό γιὰ τὴ σωματικὴ καὶ ψυχικὴ ἀνάπτυξή του, τὸ παιδί νὰ ζῆ μιὰ φυσιολογικὴ οἰκογενειακὴ ζωὴ. Ἡ στάση τῶν γονέων μεταξὺ τους καὶ πρὸς τὸ παιδί τους παίζει σπουδαῖο ρόλο στὴ φυσιολογικὴ καὶ ψυχολογικὴ του ἀνάπτυξη. Τὸ παιδί χρειάζεται στοργὴ γιὰ νὰ αἰσθάνεται ἀσφαλὲς καὶ ἀνεξάρτητο. Τὸ πόση στοργὴ θὰ τοῦ δώσουμε, θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὸ ξεχωριστὸ τύπο παιδιοῦ, πάντως πρέπει νὰ ἔχουμε ὑπ' ὄψιν μας, ὅτι θλάπτει καὶ ἢ πολὺ μεγάλη στοργὴ ὅπως καὶ ἢ πολὺ μικρὴ.

Τὰ παιδιὰ πού εἰσάγονται στὰ βρεφοκομεῖα εἶναι ἀπὸ ἡλικίας ἐνὸς μηνὸς ἕως 5 χρονῶν. Ὁ Νομιάτρος πιστεύει ὅτι τὸ σπῆτι εἶναι ὁ καταλληλότερος χῶρος γιὰ ἓνα παιδί κάτω τῶν 6 μηνῶν. Ἀλλὰ, ὅταν ἢ ἀνύπανδρη μητέρα θέλει νὰ κρατήσῃ τὸ

παιδί και δὲν ἔχει ἄλλους οικονομικούς πόρους ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐργασία της, τότε τὸ παιδί εἰσάγεται στὸ ἡμερήσιο βρεφοκομεῖο ἀπὸ ἡλικίας 30 ἡμερῶν. Τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγιεινῆς θέτει ὅλους τοὺς κανονισμούς και τοὺς νόμους σύμφωνα μὲ τοὺς ὁποίους λειτουργεῖ τὸ Ἴδρυμα, π.χ. ἀναλογία παιδιῶν - προσωπικοῦ. Ἐπίσης τὸ Ὑπουργεῖο κανονίζει και τὸν ἀριθμὸ τῶν παιδιῶν ποὺ θὰ εἰσαχθοῦν σ' ἓνα βρεφοκομεῖο, τὸ δὲ βρεφοκομεῖο πρέπει νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀνάγκες τοῦ κάθε παιδιοῦ ξεχωριστά.

ΤΟ ΝΗΠΙΟ ΕΙΣΕΡΧΕΤΑΙ ΣΤΟ ΗΜΕΡΗΣΙΟ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟ.

Γιὰ νὰ συνηθίσουμε ἓνα παιδάκι ἡλικίας 2 - 3 χρονῶν στὴν ἰδέα τοῦ ἡμερήσιου βρεφοκομεῖου, ἡ μητέρα του θὰ πρέπει νὰ τὸ φέρη μιὰ ἐπίσκεψη μιᾶς ἢ δύο ὡρῶν, τὴ πρώτη φορά, θὰ τὸ ξαναφέρη και θὰ μείνη μαζί του γιὰ μεγαλύτερο χρονικὸ διάστημα. Θὰ ξανάρθη μαζί του, θὰ μείνη γιὰ λίγο και θὰ ἀφήση τὸ παιδί της μόνο του, ὄχι ὅμως γιὰ ὅλη τὴ μέρα. Ἔτσι προοδευτικὰ τὸ παιδί θὰ συνηθίσῃ τὸ βρεφοκομεῖο και, σχεδὸν χωρὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, θὰ περνᾷ ὅλη τὴ μέρα του στὸ βρεφοκομεῖο. Εἶναι φυσικὸ γιὰ ἓνα παιδί νὰ αἰσθάνεται παράξενα και σὰ χαμένο στὸ βρεφοκομεῖο. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ παιδαγωγὸ και ἀπὸ τὴν Ἀδελφὴ νὰ τὸ κάνουν νὰ νοιώθῃ ἀνετα. Στὴν ἀρχὴ εἶναι κολύτερα γιὰ τὸ παιδί νὰ ἀφεθῇ μόνο του και μετὰ νὰ πάη μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ. Μπορεῖ νὰ τοῦ ἀρέσῃ νὰ παίζει μόνο του. Μπορεῖ νὰ μὴ θέλῃ νὰ φάη. Ἡ παιδαγωγὸς θὰ πρέπει νὰ εἶναι λογικὴ και ὑπομονητικὴ μὲ τὸ παιδί. Θὰ πρέπει νὰ δοθῇ στὸ παιδί ὅσο φαγητὸ θέλει αὐτὸ και ὅταν θελήσῃ και ὄχι περισσότερο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ θέλει, μέχρις ὅτου ζητήσῃ νὰ ξαναφάη.

Τὸ παιδί, ἐντὸς λογικῶν ὁρίων, μπορεῖ νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει. Εἶναι ὑποχρέωσι τῆς παιδαγωγοῦ νὰ εἶναι εὐγενὴς και

συμπαθὴς ἀλλὰ και αὐστηρὴ ὥστε νὰ μὴν ἀφήνῃ τὸ παιδί νὰ βγαίνει ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια. Τὸ παιδί θὰ παίζει ἢ θὰ ξεκουρασθῇ ὅταν αὐτὸ τὸ θέλει.

Τὸ παιδί τῶν 5 χρονῶν εἶναι ἀρκετὰ διαφορετικὸ. Εἶναι σὲ θέση νὰ κάνῃ πολλὰ πράγματα μόνο του. Εὐχαριστιέται νὰ εἶναι μαζί μὲ ἄλλα παιδιὰ και σκέπτεται τὸ σχολεῖο. Τὸ καινούργιο του σχολεῖο εἶναι παρόμοιο μὲ τὸ βρεφοκομεῖο ἀλλὰ σὲ πῶς προχωρημένο ἐπίπεδο. Κατὰ τοὺς ἀμέσως προσεχέις μῆνες ἔχει περισσότερὴ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτὸ του και ἀντιγράφει περισσότερο τοὺς μεγάλους.

Τὸ παιδί ἡλικίας 5 - 7 χρονῶν πηγαίνει στὸ σχολεῖο. Αἰσθάνεται πολὺ μεγάλο και ὁ τρόπος ζωῆς του ἀλλάζει προοδευτικὰ. Ἀλλὰ ἀκόμα χρειάζεται πολὺ ἀνάπαυση και ὕπνο. Τὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀντιγράφουν τὴ μητέρα τους και τὰ ἀγόρια τὸν πατέρα τους. Σ' αὐτὴ τὴν περίοδο τὰ παιδιὰ εἶναι πολὺ φιλόδοξα και οἱ γονεῖς πρέπει νὰ τὸ δεχτοῦν. Ποτὲ δὲν πρέπει οἱ γονεῖς νὰ πιέζουν τὸ παιδί νὰ κάνῃ κάτι, ἀλλὰ μόνον νὰ τὸ ἐνθαρρύνουν.

Ἡ τάξη πρέπει νὰ ἐνθαρρύνεται καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τῆς μέρας. Ἄν και τὸ παιδί, ὅπως ἔχει γραφῆ παραπάνω, θὰ πρέπει νὰ ἀφήνεται τελειῶς ἐλεύθερο νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει, π.χ. νὰ ζωγραφίξῃ ὅ,τι θέλει, θὰ τοῦ δείξουμε, ὅμως, πῶς πρέπει νὰ καθαρῖξῃ τὸ πινέλλο του πρὶν ἀλλάξῃ χρῶμα, πῶς νὰ στραγγίξῃ τὸ περισσευούμενο χρῶμα πιέζοντας τὸ πινέλλο στὰ τοιχώματα τοῦ δοχείου και πῶς μετὰ τὸ τέλος τῆς ζωγραφικῆς του καθαρῖζονται, στεγνώνονται και τακτοποιοῦνται τὰ πινέλλα και πῶς κλείνονται και φυλάγονται τὰ διάφορα χρῶματα ποὺ χρησιμοποίησε.

«Μὴ κάνεις ἐκεῖνο» ἢ «κάνε αὐτὸ» δὲν ἔχει θέση στὸ ἡμερήσιο βρεφοκομεῖο ἢ νηπιαγωγεῖο. Τὸ παιδί μπορεῖ νὰ διαλέξῃ νὰ παίζει ἢ νὰ ξεκουρασθῇ. Ἡ παιδαγωγὸς δὲ πρέπει νὰ δώσῃ τὴ λύση στὰ προβλήματα ποὺ τὸ ἀπασχολοῦν ἀλλὰ μόνο

νά του δείξη τὸν τρόπο καὶ τὸ παιδί πρέπει νὰ ἀφεθῆ ἐλεύθερο νὰ πάρη μόνο του τὴν ἀπόφασιν. Ἐνὰ μείξι τοῦ παιδαγωγοῦ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ ἐλεύθερου παιχνιδιοῦ δὲν συνιστάται παρὰ μόνον μὲ τὴ συγκατάθεσιν τοῦ παιδιοῦ ἢ ὅταν τὸ παιδί κινδυνεύει πραγματικά.

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΥ

Ὁ ἀριθμὸς τοῦ προσωπικοῦ κάθε Βρεφοκομείου καθορίζεται ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο Ὑγιεινῆς. Ἡ ἀναλογία δὲν πρέπει νὰ ξεπερνᾷ 1:10 ἢτοι μιὰ παιδαγωγὸς πρὸς 10 παιδιὰ. Τὸ ἰδεῶδες εἶναι 1:5—6.

Ἡ Διευθύντρια τοῦ Ἰδρύματος εἶναι συνήθως S.R.N. καὶ ἔχει τὶς βοηθοὺς τῆς ποῦ πρέπει νὰ εἶναι βρεφοκόμες γιὰ τὰ βρέφη καὶ παιδαγωγὸς γιὰ τὰ παιδιὰ 2 - 5 χρονῶν. Μιὰ ἀδελφὴ ἐκπαιδευμένη στὶς ἀρρώστιας τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἀσχολεῖται κοθημερινὰ μὲ τὸν ἔλεγχον τῶν παιδιῶν γιὰ τὴν ἔγκαιρην ἀνακάλυψιν συμπτωμάτων ἀρρώστιας. Τὸ βοηθητικὸ προσωπικὸ εἶναι ἀπαραίτητο στὸ Βρεφοκομεῖο. Ἡ διαιτολόγος εἶναι καὶ αὐτὴ ἀπαραίτητη ἀλλὰ ὅταν δὲν ὑπάρχει τὰ καθήκοντά της τὰ ἀναλαμβάνει ἡ Διευθύντρια.

Ὁ ἰατρὸς πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖ ὅποτε χρειασθῆ. Κάθε παιδί καλὸν εἶναι νὰ ἐξετάζεται σχολαστικὰ πρὶν ἢ μόλις ἔρθῃ στὸ Βρεφοκομεῖο, κατόπιν ὁ ἰατρικὸς ἔλεγχος εἶναι ἀπαραίτητος γιὰ νὰ θρῖσκονται τὰ πρῶιμα συμπτώματα ἀρρώστιας. Ὁ ἰατρὸς τοῦ Βρεφοκομείου ἐξασκεῖ προληπτικὴ ἰατρικὴ. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ θεραπεύσῃ ἀλλὰ μόνον νὰ κάνῃ τὴ διάγνωσιν καὶ νὰ πληροφωρῆ τὸν οἰκογενειακὸν γιαντρὸν τοῦ παιδιοῦ ποῦ καὶ εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ τὴν θεραπεία. Ἡ ἐπισκέπτρια ἀδελφὴ εἰδικὰ ἐκπαιδευμένη γιὰ σχολεῖα, ἐπισκέπτεται μιὰ φορὰ τὴ βδομάδα τὸ ἡμερήσιον Βρεφοκομεῖο.

Τὰ περισσότερα ἡμερήσια Βρεφοκομεῖα εἶναι ἀναγνωρισμένα ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖο

Παιδείας. Σχολὲς βρεφοκόμων λειτουργοῦν κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ὑπάγονται σὲ τεχνικὲς σχολὲς ὅπως στὸ CAMBRIDGE COLLEGE FOR ART AND TECHNOLOGY καὶ κατὰ κανόνα 4 σπουδάστριες κάνουν τὴ πρακτικὴν τους ἐξάσκησιν σὲ κάθε Βρεφοκομεῖο.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τὸ οἶκημα θὰ πρέπει νὰ εἶναι προσαρμοσμένο στὸ σύστημα τοῦ Βρεφοκομείου. Τὰ δωμάτια θὰ πρέπει νὰ εἶναι μεγάλα καὶ μὲ μεγάλα παράθυρα ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀρκετὸ φῶς καὶ ἀερισμὸς· ἰδεῶδες ὑλικὸ εἶναι τὸ «VITAL—GLASS». Εἶναι πολὺ σπουδαῖο νὰ ὑπάρχῃ τζάκι γιὰτὶ ἀπὸ μιὰ πλευρὰ εὐκολύνει τὸν ἐξαερισμὸν κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη δίνει σπιτικὴν ἀτμόσφαιραν στὸ Βρεφοκομεῖο. Προφυλακτικὴ σχάρα γύρω ἀπὸ τὸ τζάκι εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ προστατεύῃ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ διάφορα ἀτυχήματα ποῦ μποροῦν νὰ συμβοῦν. Ὁ τεχνικὸς φωτισμὸς πρέπει νὰ εἶναι ἄπλετος, χωρὶς νὰ εἶναι ἐκθισμωτικὸς. Τὸ πάτωμα στρώνεται μὲ ὑλικὸ ποῦ καθαρίζεται εὐκόλα. Οἱ τοῖχοι πρέπει νὰ ἔχουν πλαστικὴ ἐπέκδυση ὥστε νὰ καθαρίζονται εὐκόλα, τὰ δὲ χρώματά τους νὰ εἶναι φωτεινὰ καὶ εὐχάριστα.

Ἡ ἐπίπλωσις τοῦ Βρεφοκομείου θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀπλὴ καὶ προσαρμοσμένη στὶς ἀνάγκας τοῦ παιδιοῦ. Οἱ γωνιῆς τῶν ἐπίπλων πρέπει νὰ εἶναι στρογγυλῆς ὥστε νὰ μὴ κτυποῦν τὰ παιδιὰ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ παιχνιδιοῦ τους, ἢ δὲ ἐπιφάνειά τους νὰ εἶναι θαμμένη μὲ κατάλληλον ὑλικὸ ὥστε νὰ καθαρίζονται εὐκόλα.

Οἱ κουρτίνες θὰ εἶναι φτιαγμένες ἀπὸ ὕφασμα ποῦ ἀφήνει νὰ μπαῖνουν φῶς καὶ ἀέρας καὶ νὰ ἔχουν ὠραῖα χρώματα.

Οἱ τουαλέττες καὶ οἱ νιπτήρες θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογες μὲ τὸ μέγεθος τῶν παιδιῶν.

(Συνεχίζεται)